

Det forekommer mig dog klart, at Citronsyre efter sin Beskaffenhed ikke er skiftet til at være toldfri. Der er for denne Forandring kun foreslaaet den praktiske Grund, som hentes fra Vanskeligheden af at adskille Citronsyre fra en anden Syre. Jeg tror, at det virkelig er meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt at gjøre denne Adskillelse, men jeg tror tillige, at Jølgen deraf bør være, at man til tredie Behandling lader Citronsyren gjøre den anden Syre toldpligtig, ikke derimod at man lader den anden Syre gjøre Citronsyren toldfri. Hvorfor skal Citronsyre være toldfri? Det er dog efter hele Forholdets Beskaffenhed unaturligt; saa vil man i Stedet for Citroner saa meget som muligt indføre Citronsyre, og der er dog ingen Grund til at lette denne Forandring. — Der er et andet specielt Punkt af noget mere indgribende Betydning, som jeg maa omtale. Et æret Mindretal har under Nr. 66 foreslaaet at gjøre med Hensyn til Uforarbejdet Tobak Forskiel, imellem Blade og Stikke. Under de mange foreliggende Enkeltheder kan Opmærksomheden let drages bort herfra, men det er et af de Punkter, som jeg beder de ærede Medlemmer særlig lægge Mærke til, idet jeg holder mig forviiset om, at en fornuftig Tobakstoldvougivning ikke kan gjøre denne Forskiel. Et afgjøende Bevis herfor er det dog vistnok allerede, at en saadan Forskiel i andre Toldtarifer er saa godt som aldeles ubekjendt; det er navnlig kun i et enkelt Land, hvor Tobakstolden overhovedet er saa overordentlig lav, at man har kunnet indlade sig paa at sætte Stikkeløden lavere end Bladtolden. De Herrer gjøre nemlig ikke og kunne heller ikke gjøre Forskiellen ved forarbejdet Tobak, men naar man saa ved Uforarbejdet Tobak vil gjøre Forskiel mellem Blade og Stikke, hvad vil Jølgen da blive? Jølgen vil ligefrem blive den, at Tolden paa den forarbejdede Tobak væsentlig vil komme til at bestemme Prisen, og naar der da gjøres Forskiel mellem Blade og Stikke, saa vil der komme Tobaksforskiel; Tobaksforskielen vil stige i en overordentlig Grad og til Fordel for hvem? Til Fordel for vore Tobaksfabrikanter. Det, som Kjøberen vil vinde, vil blive forsvindende ved Siden af det, som Fabrikanten vinder paa Kjøberens og Statskassens Befordring. Dette tror jeg er umodigseligt. — Til § 8 er der af et Mindretal fiiilet Forslag om, at Vexler paa indtil 14 Dages Sigt kun skulle modtages efter Overtoldbestyrelsens nærmere Bestemmelse. Et æret Medlem udtalte sig om dette Spørgsmaal og forundrede sig særlig over, at man ved Lovforslagets Udarbejdelse ikke havde villet beholde denne Udgang til at betale med Vexler; men, mine Herrer, er det dog ikke klart, at naar der skal gjøres Undtagelser fra den almindelige Betalingsmaade, saa maa de støttes paa stærke Grunde. Vi betale jo dog i Almindelighed ikke vore Skatter undtagen med rebe Penge. Dette er jo Reglen, lader os først være enige om Udgangspunktet, thi ved en-

hver saadan Sag er det vigtigt at vide, hvorfra vi gaa ud. Nu er det jo klart, at Landmanden ikke betaler sine Skatter i Korn eller andre Naturpræstationer, men hvorfor skal saa Kjøbmanden kunne betale med Vexler? Hvorfor skal han ikke betale sin Toldafgift i rebe Penge, ligesom vi Andene betale vore Skatter i rebe Penge? Man har sagt, at saaledes som Forholdene udvikle sig, er der forøget Grund til at benytte Betaling i Vexler, der er Grund til at vente, at denne Betalingsmaade, naar det kun tillades, vil gribe om sig og blive mere almindelig. Jeg vil sige, at en saadan Griben om sig vilde være meget uheldig. Det er fuldkommen rigtigt, at der under den økonomiske Udvikling, som foregaar i Verden — og naturligvis i en større Grad, jo større Handelsstaden er — finder en bestandig Beparelse Sted i Brugen af rebe Penge, idet man saameget som muligt afgjør sit Mellemværende paa en lettere og simple Maade — ved Til- og Frastrivning, eller hvad det nu hedder i det tekniske Sprog — men Sagen er en ganske anden, naar der er Spørgsmaal om en Afgifts Erlægelse til Statskassen. Saaledes som Forholdene have udviklet sig, er det jo aabenbart, at den Grund, som tidligere kunde være tilstede paa visse fjernere Steder, hvor det var vanskeligt at faae rebe Penge, mere og mere bortfalder (En Stemme: Og hvor det endnu er vanskeligt?). Hverpaa skal jeg strax svare. Tidligere kunde det paa forskellige Steder være forbundet med større Vanskelighed — jeg skal udtrykke mig saa forsigtig som muligt — at skaffe rebe Penge, end det nu er; men det maa dog Enhver indrømme, at med den Udvidelse af Kreditindretningerne, med den Forøgelse af Bankernes og de forskellige Kreditinstitutters Antal, som er foregaaet her i Landet, er det trindt om i Landet blevet langt lettere at skaffe rebe Penge. Dette tror jeg ikke kan modsiges. Hvad er det nu for Vanskeligheder, som ville fremkomme, naar man alligevel under denne Udvikling af Forholdene vil beholde Udgangen til at bruge Vexler. Man sætter derved Toldbetsmændene i en meget vanskelig Stilling, thi det er jo klart, at Statskassen ikke tager Vexlerne for gode Penge, naar Kjøbmanden betaler i Vexler, da sfer dette paa vedkommende Toldbetsmands Ansvar. Derved kan der fremkomme et Forhold, som ingenlunde er heldigt. Kjøbmanden staar jo paa mange Maader i et saadant Forhold overfor Toldbetsmanden og Toldbetsmanden overfor Kjøbmanden, at det let vil ses, at der, naar Betaling med Vexler er udelukket, navnlig i de mindre Stæder, let kan fremkomme Rivinger, som ingenlunde ere heldige. Vi have jo ogsaa haft Exempler paa, at Toldbetsmænd have modtaget Vexler, som siden ere blevene protesterede. Saadanne Forvillinger kommer man ind paa, naar man forlader den Regel, at der saavel i denne som i andre Retninger skal betales med rebe Penge til Statskassen. Og hvorfor i al Verden